

«**ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2007. Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ**»

*της Αλέκας Παπαρήγας**

Στις εκλογές, καλούμε το λαό: να εκφράσει πολιτικά την αντίθεσή του στην αντιλαϊκή πολιτική, στον δικομματισμό. Δυστυχώς στις 16 Σεπτέμβρη, δεν θα έρθει ο λαός στην εξουσία. Όμως σήμερα ο λαός μας μπορεί να κάνει ένα σημαντικό βήμα που να εκφράζει τη δυναμική της λαϊκής αντίδρασης και αντεπίθεσης.

Για την επόμενη μέρα μιλάνε από σήμερα τόσο η ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ με τα προγράμματά τους, αλλά και με τα εκβιαστικά διλήμματα που τίθενται περι «ακυβερνησίας» σε περίπτωση μη αυτοδυναμίας. Είναι καθαρό ότι η αστική τάξη δεν μένει χωρίς κυβέρνηση. Αυτή θα προκύψει είτε ως προϊόν αυτοδυναμίας – είτε συνεργασίας.

Εκβιάζουν γιατί θέλουν να έχουν ελεύθερα τα χέρια για να γίνουν πιο επιθετικοί, θα λένε μάλιστα ότι ο λαός ενέκρινε το πρόγραμμά τους.

Το ΚΚΕ καλεί το λαό να πάει στις κάλπες με τις ανάγκες, τις εμπειρίες του από την πολιτική του δικομματισμού, να ψηφίσει με βάση αυτές, να καταδικάσει τα κόμματα του κεφαλαίου, τη ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Να ενισχύσουν αποφασιστικά το ΚΚΕ, για να ενισχύσει το αύριο, την λαϊκή αντιπολίτευση, την λαϊκή απόκρουση στην επίθεση που θα δεχτούν τα λαϊκά στρώματα, την επομένη των εκλογών. Να γίνουν οι εκλογές ένα βήμα για την

ανασύνταξη, ενίσχυση της λαϊκής πάλης, να ανοίξει τη λαϊκή διέξοδο και προοπτική.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ είναι κόμματα της πλουτοκρατίας, υλοποιούν πολιτική ανάπτυξης προς όφελος των επιχειρηματικών ομίλων, του εγχώριου και ευρωπαϊκού κεφαλαίου.

Η νέα αντιλαϊκή καταιγίδα επικεντρώνεται με ιδιαίτερη ορμή στους νέους και στις γυναίκες. Την περιγράφουν στα προγράμματά τους η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Πρόκειται για μέτρα που στοχεύουν στη γενίκευση της εμπορευματοποίησης των κοινωνικών αναγκών στην υγεία, την παιδεία, την πρόνοια. Η λαϊκή οικογένεια θα δυσκολεύεται ακόμα πιο πολύ να γιατρεύει τις αρρώστιες, αφού θα εξαρτιέται από την οικονομική της κατάσταση, τα παιδιά θα μισομορφώνονται για να είναι οι σύγχρονοι περιπλανώμενοι σε ένα εργασιακό τοπίο μερικής εργασίας και γενικής ανασφάλειας χωρίς δικαιώματα. Κάτι ξέρουν όταν ο κ. Καραμανλής μιλά για ευκαιρίες αντί για δικαιώματα ή ο κ. Παπανδρέου, όταν λέει ότι δεν μπορεί να μιλάμε για κοινωνική πολιτική κοιτώντας στο παρελθόν.

Θα αυξήσουν τα όρια συνταξιοδότησης- παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις τους. Η εφαρμογή των νόμων Σιούφα και Ρέππα το υλοποιεί, αλλά και η μεθοδευμένη «εθελοντική»- αναγκαστική παραμονή στην εργασία, οδηγούν στη συνταξιοδότηση στα 71.

Θα ιδιωτικοποιήσουν ό,τι απέμεινε, λιμάνια, αεροδρόμια, τομείς ενέργειας, το νερό, ορεινούς όγκους, παραλίες και ακτές. Με την προώθηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής θα χτυπηθούν ακόμα πιο πολύ τα μικρά αγροτικά νοικοκυριά και θα ενισχυθεί

η συγκέντρωση γης και πλούτου στους πλούσιους αγρότες, ενώ στις καμένες περιοχές, στα επιχειρηματικά μονοπώλια στον τουρισμό.

Θα προωθηθεί ο «Καποδίστριας 2», η συνένωση των δήμων και νομαρχιών, περιφερειών, που συνιστά μια τεράστια αντιλαϊκή εξέλιξη. Μέσω αυτού, θα μεταφερθεί στο λαό ένα μεγάλο μέρος των εξόδων στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια. Οι επιχειρηματίες θα λεηλατούν την λαϊκή τσέπη. Οδηγούμαστε στην ταξική κατηγοριοποίηση των σχολείων, του κέντρου υγείας, του νοσοκομείου. Οι εγκαταστάσεις, τα ιδρύματα θα λειτουργούν ως επιχειρήσεις.

Το ΚΚΕ βρίσκεται στον αντίποδα της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, παλεύει εφ' όλης της ύλης την πολιτική τους και τα συμφέροντα που εξυπηρετούν. Η εναλλακτική του πρόταση, είναι πρόταση λαϊκής συμμαχίας των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων, των φτωχών αγροτών που βρίσκονται στο κέντρο της αντιλαϊκής επίθεσης, ενάντια στο κοινό αντίπαλο, την πλουτοκρατία.

Το ΚΚΕ θέτει την ανάγκη της αλλαγής του συσχετισμού δυνάμεων παντού, σε βάρος της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, στην τοπική διοίκηση, στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων, για να δυναμώσει η λαϊκή πάλη ενάντια στη στρατηγική του κεφαλαίου. Το ζήτημα είναι ο λαός την επόμενη μέρα να αρχίσει να πολλαπλασιάζει το πλήγμα ενάντια στο δικομματισμό. Να υιοθετείται πλατειά και να ζυμώνεται στην πάλη η εναλλακτική λύση του λαού. Η ενίσχυση του ΚΚΕ συμβάλλει ακριβώς σ' αυτό.

Όσο πιο ενισχυμένο το ΚΚΕ, τόσο πιο πολύ ενισχύεται η ριζοσπαστικοποίηση των εργατικών- λαϊκών δυνάμεων, απεγκλωβίζονται από ιδεολογήματα τύπου «αιεφόρου ανάπτυξης», «ανάπτυξης προς όφελος της καπιταλιστικής κερδοφορίας, ανταγωνιστικότητας επιχειρήσεων». Και αυτή είναι η διπλή αξία της ενίσχυσης στο ΚΚΕ που σημαίνει ενίσχυση του κινήματος που αντιπαλεύει τη στρατηγική του κεφαλαίου, που ενισχύει τη λαϊκή συμμαχία, ανοίγει τη λαϊκή προοπτική. Μόνο ένα τέτοιο κίνημα που έχει καθαρό ποιος είναι ο αντίπαλος του λαού και στρέφει την πάλη του ενάντια σ' αυτόν, μπορεί να επιφέρει πλήγμα στην αντιλαϊκή πολιτική, να βάλει εμπόδια, να αποσπάσει παραχωρήσεις.

Το ΚΚΕ θέτει πλαίσιο αιτημάτων που στοχεύουν στην άμεση ανακούφιση των λαϊκών στρωμάτων, όπως 1400 κατώτερο μισθό, σύνταξη στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες, αποκλειστικά και δημόσια- δωρεάν υγεία, παιδεία, πρόνοια, λαϊκή στέγη κ.α.

Η διαφορά μας με άλλες πολιτικές δυνάμεις δεν βρίσκεται απλά στην μαχητικότητα των αγώνων, δίχως να υποτιμάμε αυτούς που γίνονται, αν και βρίσκονται κάτω από τις απαιτήσεις. Αγώνες γίνονται. Αυτό όμως που καθορίζει την αποτελεσματικότητά τους, βρίσκεται στο περιεχόμενο. Αν θέλετε ακόμα και η ίδια η μαχητικότητα εξαρτάται από αυτό, και υπάρχουν παραδείγματα όπως π.χ. η αγωνιστική μαχητικότητα για το άρθρο 16, που «έπεσε» στο τραπέζι του κοινωνικού διαλόγου. Εκεί οδήγησαν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ.

Το κίνημα δεν λειτουργεί έξω από την ιδεολογία, την πολιτική. Εμπεριέχει σε κοινωνικό επίπεδο αυτό που υπάρχει στην βάση της κοινωνίας, την οικονομία, την ανάπτυξη προς όφελος τίνος. Τα κόμματα του δικομματισμού τάσσονται υπέρ της ανάπτυξης των καπιταλιστικών κερδών. Έχουν περάσει και στο κίνημα την πολιτική τους, τις αντιπαραθέσεις τους. Όταν υποστηρίζεις την ελεύθερη οικονομία, δεν μπορεί να λυθούν τα λαϊκά προβλήματα, αλλά θα οξυνθούν. Αυτή η ιδεολογική και πολιτική τοποθέτηση, που για μας συνιστά ταξική θέση, δεν οδηγεί σε ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος, αλλά στον εγκλωβισμό του σε αιτήματα που δεν συγκρούονται με την στρατηγική του κεφαλαίου. π.χ. η θέση για δημόσια υγεία, παιδεία, αποδυναμώνεται όταν δεν συνοδεύεται και από την κατάργηση της επιχειρηματικής δράσης στους τομείς αυτούς. Δεν μπορεί να λες δημόσια παιδεία, να είσαι κατά της αναθεώρησης του άρθρου 16 και από την άλλη να στηρίζεις την Μπολόνια, που παιδί της είναι οι αντικειμενικές ρυθμίσεις ιδιωτικοποίησης της παιδείας.

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έχουν την ίδια γραμμή ως προς τη στρατηγική επιδίωξη του κεφαλαίου, την εμπορευματοποίηση, την ιδιωτικοποίηση, την γενίκευση της μερικής και ασταθούς εργασίας. Σ' αυτή την στρατηγική κινείται και ο ΣΥΝ, αφού έχει στηρίξει την βάση τους που είναι η συνθήκη του Μάαστριχτ, και γενικά τον «ευρωμονόδρομο», ανεξάρτητα των επιμέρους διαφοροποιήσεων στους τρόπους και μορφές προώθησής τους.

Αυτό λοιπόν που κρίνεται στις εκλογές είναι το πόσο αποδυναμωμένος θα βγεί ο δικομματισμός και πόσο ισχυρό το ΚΚΕ.

Το ΚΚΕ είναι το βασικό αντίβαρο, γιατί το ΚΚΕ δεν πρόκειται να αλλάξει στρατόπεδο μετά τις εκλογές, με διάφορα προσχήματα. Και άλλοι λειτουργούν ως αντιπολίτευση, αλλά το βασικό είναι η ανάπτυξη μιας ριζοσπαστικής αντιπολίτευσης απέναντι στη στρατηγική του κεφαλαίου και φυσικά με τους πολιτικούς φορείς του. Αυτό συνιστά εκείνο που εμείς λέμε λαϊκή αντιπολίτευση. Να εκφράζει τη σύγκρουση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών με τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας.

Θα είμαστε στην αντιπολίτευση, όσο τα συμφέροντα του λαού είναι στην αντιπολίτευση, θα είμαστε στην εξουσία μαζί με τους συμμάχους όταν ο λαός αποφασίσει να διεκδικήσει και να κατακτήσει την εξουσία. Δεν ενσωματωνόμαστε στο σύστημα, θα το πολεμάμε ως αντιπολίτευση παντού, για να δυναμώσουμε τη λαϊκή προοπτική.

Αλλά στις 16 Σεπτεμβρη κρίνεται το χτύπημα στη δικομματική εναλλαγή και συναλλαγή. Γι' αυτό πρέπει να δεχτούν ικανά πολιτικά πυρά που θα το πληγώσουν και όχι άσφαιρα πυρά.

** Γενική Γραμματέας, Κεντρικής Επιτροπής Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος (Κ.Κ.Ε).*